

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

BESLAGKAMER

Nr. 135
A.R.: 06/10262/A

L

AFSCHRIJF afgeleverd aan
.....
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

- verzet tegen bevel – dwangsom – herstelmaatregel
- op tegenspraak
- eindbeslissing

Bijlagen : 1 dagvaarding - 3 conclusies

135 / B / 07

In zake van:

Aangeboden op

Mijnheer , koetswerkhersteller,
wonende te ;

Niet te registreren

Eisende partij,
Vertegenwoordigd door **Mter.** , advocaat te /

De Ontvanger

Tegen:

**De stedenbouwkundige inspecteur van de Provincie Afdeling
Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen
voor de Provincie** met burelen gevestigd te 3000 Leuven,
Blijde Inkomststraat 105;

Verwerende partij,
Vertegenwoordigd door **Mter.** , met kantoor te /

REGISTER
NR.

07/20824-

* * * * *

Na in beraadneming op 2 februari 2007, spreekt de Beslagrechter volgende beschikking uit:

Gelet op:

- de inleidende dagvaarding betekend op 1 september 2006 bij exploit van , gerechtsdeurwaarder verblijvende te ;
- de antwoordbesluiten van eisende partij, neergelegd met instemming van verwerende partij (zie proces-verbaal van de openbare terechtzitting dd. 2 februari 2007) ter griffie respectievelijk op 18 december 2006 per fax en 20 december 2006 per brief;
- de conclusie van verwerende partij neergelegd ter griffie op 13 oktober 2006;

V-EV

Gehoord de raadslieden van partijen in hun pleidooien ter zitting van 2 februari 2006;

1. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN HET VERWEER

1.1. De vordering van eiser, zoals gehandhaafd bij antwoordbesluiten, strekt er voornamelijk toe :

te zeggen voor recht dat de lastens eisende partij ingestelde gerechtelijke uitvoering houdende betaling/ verbeurd verklaring van een dwangsom van 247,89 euro per dag vertoef, zolang het bevolen herstel niet integraal is doorgevoerd en het aldus doorgevoerd herstel niet aan huidige verweerder wordt gemeld, rechtens nietig is".

1.2. Verweerder besluit tot de ongegrondheid van de vorderingen van eiser.

2. PROCEDUREVOORGAANDEN

De belangrijkste procedurevoorgaanden, relevant voor de beoordeling van huidige zaak en zoals zij uit de procedur stukken en de door verwerende partij neergelegde stukken blijken, kunnen als volgt samengevat worden:

Bij vonnis van 22 november 2001 beveelt de 52ste kamer van deze rechtbank de heer _____ om zijn werkplaats, gelegen in een landelijk woongebied te _____ in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van twaalf maanden, te rekenen vanaf de uitspraak, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 BEF per dag vertraging bij niet-vrijwillige uitvoering van het herstel der plaatsen in de vorige staat binnen de gestelde termijn.

Op 28 juli 2006 laat de stedenbouwkundige inspecteur voor de provincie _____ dit vonnis betekenen aan de heer _____ . Gelijkijdig wordt hem bevel gedaan om de dwangsom te betalen, "*zijnde in casu vanaf heden : P.M. (verjaring op ZES MAANDEN)*".

Tegen dit bevel tekent de heer _____ op 1 september 2006 verzet aan, ter inleiding van huidig geding.

3. BEOORDELING

3.1. Volgens eiser is de door verweerder aangevatte gedwongen tenuitvoerlegging van het vonnis van 22 november 2001 nietig, minstens onrechtmatig in zoverre vooreerst de dwangsom verjaard zou zijn en vervolgens een regularisatieprocedure lopende zou zijn.

3.2. Overeenkomstig artikel 1385*octies* Ger.W. verjaart een dwangsom door verloop van zes maanden na de dag waarop zij verbeurd is.

Zoals uitdrukkelijk bepaald bij artikel 1385*bis* Ger.W. kan de dwangsom niet worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.

Op het ogenblik van de betekening van het vonnis was de dwangsom dus zeker nog niet verjaard.

De door artikel 1385 *octies* Ger.W. voorziene verjaringstermijn van zes maanden betreft immers, zoals uitdrukkelijk uit de wettelijke bepaling ervan blijkt, de invordering van de verbeurde dwangsommen en niet, zoals eiser schijnt te menen, de uitvoerbaarheid van de rechterlijke beslissing die de hoofdveroordeling en de dwangsom heeft opgelegd.

3.3. Vervolgens zou er volgens eiser met betrekking tot de bouwinbreuk, waarvoor hij bij het vonnis van 22 november 2001 veroordeeld werd, een regularisatieprocedure lopende zijn.

Eiser legt echter geen enkel stuk neer en verschaft ook geen enkele meer concrete informatie over de beweerdelijk door hem ingediende aanvraag tot regularisatie zodat met dit niet nader omschreven en niet gestaafd argument geen rekening kan gehouden worden.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende op tegenspraak;

Verklaart de vorderingen van de heer
ontvankelijk doch volledig ongegrond;

Veroordeelt de heer tot de gerechtskosten van huidig geding, in hoofde van hemzelf niet begroot daar ze ten zijne laste blijven en in hoofde van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de provincie begroot op 121,47 € (rechtsplegingsvergoeding);

Aldus uitgesproken ter openbare terechtzitting van de beslagkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 11 mei 2007, waar aanwezig waren en zitting namen :

Mevrouw

, beslagrechter

Mevrouw

, medewerker-assistent bij de griffie van deze rechtbank, door de magistraat toegevoegd als griffier, overeenkomstig artikel 329 van het Gerechtelijk Wetboek, de hoofdgriffier, de griffiers en de adjunct-griffiers verhinderd zijnde;